ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1992

Vyhlásené: 29.05.1992 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

228

ZÁKON

z 22. apríla 1992,

ktorým sa mení a dopĺňa devízový zákon č. 528/1990 Zb.

Federálne zhromaždenie Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky sa uznieslo na tomto zákone:

Čl. I

Devízový zákon č. 528/1990 Zb. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 2 písm. e) sa za slová „zahraničné cenné papiere“ dopĺňajú čiarka a slová „vkladové listy znejúce na cudziu menu“.
2. V § 2 písm. f) sa spojka „a“ medzi slovami „kúpa“ a „predaj“ nahrádza čiarkou a v texte v zátvorke sa vypúšťa slovo „pôžička“.
3. § 3 znie:

„§ 3

(1) Devízovou bankou sa na účely tohto zákona rozumie banka so sídlom v tuzemsku a pobočka zahraničnej banky, pokiaľ sa z povolenia pôsobiť ako banka[1]) nevylúčilo obchodovanie s devízovými hodnotami alebo vykonávanie platobného styku so zahraničím.

(2) Pokiaľ tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na devízovú banku, s výnimkou pobočky zahraničnej banky, ustanovenia upravujúce právne postavenie devízových tuzemcov - právnických osôb. Pobočka zahraničnej banky sa pri výkone svojej činnosti vyplývajúcej z povolenia pôsobiť ako banka nepovažuje za devízového cudzozemca.“.

Odkaz č. 1) znie:

„1) § 6 zákona č. 21/1992 Zb. o bankách.“.“.

4. § 5 znie:

„§ 5

(1) Devízovými tuzemcami sú fyzické osoby, ktoré majú v tuzemsku trvalý pobyt,[2]) a právnické osoby, ktoré majú v tuzemsku svoje sídlo.

(2) Ostatné fyzické a právnické osoby sú devízovými cudzozemcami. Devízovými cudzozemcami sú takisto medzinárodné organizácie so sídlom v tuzemsku zriadené a vyvíjajúce činnosť v Českej a Slovenskej Federatívnej Republike podľa osobitných predpisov.[3])

(3) Práva a povinnosti devízových tuzemcov - právnických osôb sa vzťahujú takisto na devízových tuzemcov, ktorí sú fyzickými osobami - podnikateľmi[3a]) pri vykonávaní ich podnikateľskej činnosti.“.

Odkazy č. 2), 3) a 3a) znejú:

„2) Zákon č. 135/1982 Zb. o hlásení a evidencii pobytu občanov. Zákon č. 123/1992 Zb. o pobyte cudzincov na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky.

3) Zákon č. 116/1985 Zb. o podmienkach činnosti organizácií s medzinárodným prvkom v Československej socialistickej republike v znení zákona č. 157/1989 Zb.

3a) § 2 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník.“.“.

5. V § 6 ods. 2 písm. b) sa za slovo „cirkvám“ vkladajú čiarka a slová „náboženským spoločnostiam[4])“ a v § 6 ods. 2 písm. b) sa dopĺňajú čiarka a slová „pokiaľ nejde o ich podnikateľskú činnosť;“

Odkaz č. 4) znie:

„4) Zákon č. 308/1991 Zb. o slobode náboženskej viery a postavení cirkví a náboženských spoločností.“.

6. V § 6 ods. 2 písm. c) sa dopĺňajú slová „a fyzickým osobám - podnikateľom pri vykonávaní ich podnikateľskej činnosti;“.
7. § 7 ods. 2 písm. a) znie:

„a) s devízovými hodnotami, ktoré podliehajú ponukovej povinnosti (§ 11 ods. 1, § 17 ods. 1) a ktoré devízová banka odmietla kúpiť (§ 12 ods. 3, § 17 ods. 7) a vydala im o tom potvrdenie,“.

8. V § 7 ods. 4 sa vypúšťajú slová „- fyzické osoby“.
9. § 7 ods. 5 znie:

„(5) Iné osoby, ktorým Štátna banka česko-slovenská udelila povolenie na obchodovanie s devízovými hodnotami a na vykonávanie platobného styku so zahraničím, majú v rozsahu tohto povolenia práva a povinnosti ustanovené týmto zákonom devízovej banke. Štátna banka česko-slovenská ustanoví opatrením vyhláseným v Zbierke zákonov podmienky pre vykonávanie zmenárenskej činnosti týmito osobami.“.

10. § 8 ods. 1 znie:

„(1) Devízový tuzemec môže platiť do zahraničia a prijímať platby zo zahraničia, pokiaľ z vykonávacieho predpisu alebo z povolenia Štátnej banky česko-slovenskej alebo z povolenia iného devízového orgánu urobeného po dohode so Štátnou bankou česko-slovenskou nevyplýva inak, výhradne prostredníctvom devízovej banky, pokiaľ sa platobný styk uskutočňuje bezhotovostne.“.

11. Z nadpisu tretej časti sa vypúšťajú slová „a devízových cudzozemcov“.
12. V § 9 ods. 1 sa slová „na výzvu príslušného devízového orgánu ohlásiť mu v ustanovenej lehote“ nahrádzajú slovami „Štátnej banke česko-slovenskej ohlásiť“ a slová „na podnikaní“ sa vypúšťajú.
13. § 9 ods. 2 znie:

„(2) Vykonávací predpis ustanoví lehotu na splnenie ohlasovacej povinnosti podľa odseku 1 a môže ustanoviť, na ktoré prípady sa táto povinnosť nevzťahuje. V odôvodnených prípadoch možno devízového tuzemca - právnickú osobu od ohlasovacej povinnosti úplne alebo čiastočne oslobodiť udelením devízového povolenia.“.

14. V § 11 ods. 3 sa slovo „kmeňového“ nahrádza slovom „základného“.

Odkaz č. 6) znie:

„6) Obchodný zákonník.“.

15. V § 11 ods. 6 sa slová „obchodovania s devízovými prostriedkami (§ 7 ods. 3)“ nahrádzajú slovami „prípadov uvedených v § 7 ods. 3 a § 14 ods. 1, a pokiaľ sa nevydalo devízové povolenie podľa odseku 4 s účelovým určením použitia týchto devízových prostriedkov.“.

16. V § 12 ods. 2 sa druhá veta nahrádza týmto textom: „Kúpa devíz sa uskutočňuje podľa kurzu platného v deň uvedený v platobnom príkaze zahraničnej banky. Ak nie je deň uvedený, uskutočňuje sa kúpa devíz podľa kurzu platného v deň, keď devízová banka dostala platobný príkaz zahraničnej banky v prospech devízového tuzemca - právnickej osoby. Iba v prípade, keď devízová banka nemôže zistiť sumu poukazovanú zahraničnou bankou v prospech devízového tuzemca - právnickej osoby inak ako na základe výpisu z príslušného účtu, prepočíta sa táto suma podľa kurzu platného v deň uvedený vo výpise z účtu zahraničnej banky.“.

17. V § 13 ods. 1 sa za slová „na základe“ vkladá slovo „iného“ a dopĺňa sa druhá veta, ktorá znie: „To neplatí, pokiaľ ide o peňažný ústav devízového tuzemca - právnickej osoby vyplývajúci z dlhopisov znejúcich na česko-slovenskú menu so splatnosťou do jedného roka.“.

18. § 13 ods. 2 a 3 znejú:

„(2) Úhrada devízových prostriedkov podľa odseku 1 sa uskutočňuje podľa kurzu platného v deň vykonania úhrady, ktorý je nevyhnutný pre dodržanie splatnosti peňažného záväzku. Ak deň splatnosti nie je uvedený, uskutočňuje sa úhrada devízových prostriedkov podľa kurzu dohodnutého medzi devízovou bankou a devízovým tuzemcom - právnickou osobou. V ostatných prípadoch sa úhrada uskutočňuje podľa kurzu platného v deň prijatia príkazu devízového tuzemca - právnickej osoby na úhradu devízovou bankou.

(3) Štátna banka česko-slovenská určuje postup devízových bánk pri uskutočňovaní úhrad podľa odseku 1 a vyhlasuje ho opatrením v Zbierke zákonov.“.

19. Za § 13 sa vkladajú § 13a, 13b a 13c, ktoré znejú:

„§ 13a

(1) Devízová banka je povinná predať devízovému tuzemcovi -právnickej osobe za česko-slovenskú menu devízové prostriedky na úhradu výdavkov fyzickej osoby spojených s jej vyslaním na zahraničnú pracovnú cestu touto právnickou osobou v rozsahu ustanovenom v osobitnom predpise.[6a])

(2) Devízová banka je povinná previesť do zahraničia úhradu v devízových prostriedkov zodpovedajúcu protihodnote česko-slovenskej meny zloženej devízovým tuzemcom - právnickou osobou určenú na krytie nákladov činnosti jej organizačnej zložky v zahraničí.

(3) Devízová banka je povinná predať devízovému tuzemcovi - právnickej osobe na jej žiadosť devízové prostriedky alebo vykonať úhradu devízových prostriedkov devízovému cudzozemcovi v rozsahu nevyhnutnom

a) na zabezpečenie obrany a bezpečnosti štátu,

b) na úhradu výdavkov spojených s poskytovaním služieb v oblasti zahraničného cestovného ruchu a platených v zahraničí.

(4) Vykonávací predpis ustanoví, ktorým devízovým tuzemcom - právnickým osobám je devízová banka povinná predať devízové prostriedky alebo ktoré majú právo úhrady devízových prostriedkov podľa odseku 3 písm. a).

§ 13b

Devízový orgán príslušný podľa § 6 ods. 2 môže v odôvodnených prípadoch udeliť devízovému tuzemcovi - právnickej osobe devízové povolenie na výnimočný nákup devízových prostriedkov nad rámec prípadov uvedených v § 13 ods. 1 alebo § 13a ods. 1 až 3.

§ 13c

Devízová banka je povinná predať devízovému tuzemcovi - právnickej osobe devízové prostriedky nevyhnutné na splnenie peňažného záväzku vyplývajúceho z emisie tuzemských cenných papierov znejúcich na cudziu menu.[6b])“.

Odkazy č. 6a) a 6b) znejú:

„6a) Zákon č. 119/1992 Zb. o cestovných náhradách.

6b) Zákon č. 530/1990 Zb. o dlhopisoch.“.

20. § 14 znie:

„§ 14

(1) Devízový tuzemec - právnická osoba sa môže bez devízového povolenia zmluvne zaviazať na peňažné plnenie voči devízovému cudzozemcovi, ak môže na splnenie tohto záväzku použiť svoje peňažné prostriedky, s výnimkou:

a) nákupu nehnuteľností v zahraničí,

b) nákupu zahraničných cenných papierov,

c) prijatia peňažného úveru od devízového cudzozemca.

(2) V prípadoch, na ktoré sa nevzťahuje odsek 1, sa môže devízový tuzemec - právnická osoba zmluvne zaviazať na peňažné plnenie voči devízovému cudzozemcovi iba po udelení devízového povolenia. Vykonávací predpis môže ustanoviť ďalšie prípady, pre ktoré sa toto povolenie nevyžaduje.“.

21. V § 15 ods. 1 písm. c) sa vypúšťajú slová „na podnikaní“.

22. § 15 ods. 2 sa vypúšťa.

Doterajší odsek 3 sa označuje ako odsek 2.

23. V § 16 sa za odsek 1 vkladá nový odsek 2, ktorý znie:

„(2) Devízový tuzemec - fyzická osoba zamestnaná v zahraničí musí povinnosť ustanovenú v odseku 1 splniť bez meškania po návrate do tuzemska po končení tejto nepretržitej pracovnej činnosti v zahraničí.“.
Doterajší odsek 2 sa označuje ako odsek 3.

24. V § 17 ods. 4 a § 17 ods. 6 sa slová „obchodovania (§ 7 ods. 3), bez obmedzenia“ nahrádzajú slovami „prípadov uvedených v § 7 ods. 3 a § 23“.

25. V § 20 ods. 1 sa za slovo „povolení“ vkladá čiarka a slová „na platenie devízovému cudzozemcovi do zahraničia“ sa nahrádzajú slovami „ktoré v odôvodnených prípadoch môže vydať devízový orgán príslušný podľa § 6 ods. 2 písm. b).“.

26. V § 22 ods. 1 sa dopĺňa druhá veta, ktorá znie: „Tým nie je dotknutý postup devízovej banky podľa osobitného predpisu.[6c])“.

Odkaz č. 6c) znie:

„6c) § 37 zákona č. 21/1992 Zb.“.

27. V § 22 ods. 2 sa nahrádzajú slová „obchodovania (§ 7 ods. 3), bez obmedzenia“ slovami „prípadov uvedených v § 7 ods. 3 a § 23“.

28. § 23 znie:

„§ 23

(1) Devízový tuzemec - fyzická osoba sa môže bez devízového povolenia zmluvne zaviazať na peňažné plnenie voči devízovému cudzozemcovi v cudzej mene, s výnimkou nákupu nehnuteľností v zahraničí, nákupu zahraničných cenných papierov a prijatia úveru od devízového cudzozemca, ak na splnenie tohto záväzku môže použiť v súlade s týmto zákonom:

a) devízové prostriedky uložené na devízovom účte v devízovej banke,

b) devízové prostriedky, ktoré jej je devízová banka povinná predať podľa § 20 a 21,

c) devízové prostriedky, ktoré devízová banka odmietla od nej kúpiť a vydala jej o tom potvrdenie,

d) devízové prostriedky, ktoré získa počas svojho pobytu v zahraničí,

e) devízové prostriedky, na ktoré sa nevzťahujú povinnosti podľa § 17.

(2) Devízový tuzemec - fyzická osoba sa môže bez devízového povolenia zmluvne zaviazať na peňažné plnenie v česko-slovenskej mene voči devízovému cudzozemcovi, s výnimkou

a) nákupu nehnuteľností v zahraničí,

b) nákupu zahraničných cenných papierov a

c) prijatia peňažného úveru od devízového cudzozemca.

(3) V prípadoch, na ktoré sa nevzťahujú odseky 1 a 2, sa môže devízový tuzemec - fyzická osoba zmluvne zaviazať na peňažné plnenie voči devízovému cudzozemcovi iba po udelení devízového povolenia. Vykonávací predpis môže ustanoviť ďalšie prípady, v ktorých sa toto povolenie nevyžaduje.“.

29. V § 24 ods. 1 písm. b) sa vypúšťajú slová „v tuzemsku a“.

30. § 25 znie:

„§ 25

a) dedením,

b) pre diplomatické zastúpenie cudzieho štátu za podmienky vzájomnosti,

c) ak ide i nehnuteľnosť nadobúdanú do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, z ktorých iba jeden je devízovým cudzozemcom, alebo ak má nadobudnúť nehnuteľnosť devízový cudzozemec - fyzická osoba od manžela, rodičov alebo prarodičov,

d) výmenou tuzemskej nehnuteľnosti, ktorú vlastní, za inú tuzemskú nehnuteľnosť, ktorej hodnota neprevyšuje hodnotu pôvodnej nehnuteľnosti,

e) pokiaľ má predkupné právo z titulu podielového spoluvlastníctva nehnuteľnosti,[6d])

f) pokiaľ ide o stavbu, ktorú devízový cudzozemec vystaval na vlastnom pozemku,

g) pokiaľ tak výslovne ustanovuje osobitný zákon.[7])“.

Odkazy č. 6d) a 7) znejú:

„6d) Zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (úplne znenie č. 47/1992 Zb.).

7) Napr. Zákon č. 403/1990 Zb. o zmiernení následkov niektorých majetkových krívd v znení neskorších predpisov, zákon č. 427/1990 Zb. o prevodoch vlastníctva štátu k niektorým veciam na iné právnické alebo fyzické osoby v znení neskorších predpisov, zákon č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení zákona č. 92/1992 Zb.“.

31. § 28 sa za slová „zahraničné platobné dokumenty“ vkladá čiarka a slová „vkladné knižky znejúce na cudziu menu“.

32. V § 29 sa za odsek 2 dopĺňa nový odsek 3, ktorý znie:

„(3) Štátna banka česko-slovenská môže ustanoviť opatrením v Zbierke zákonov maximálne sumy devízových prostriedkov, ktoré možno vyviezť do zahraničia v hotovosti.“.

33. V § 31. ods. 3 písm. b) sa za slovo „zdedené“ dopĺňa slovo „zlaté“.

34. Siedma časť znie:

„SIEDMA ČASŤ
MAJETKOVÁ ÚČASŤ V ZAHRANIČÍ

§ 34

(1) Devízový tuzemec sa môže majetkovo zúčastňovať v zahraničí len s devízovým povolením Štátnej banky česko-slovenskej vydaným po dohode s Federálnym ministerstvom financií a Federálnym ministerstvom zahraničného obchodu.

(2) Majetkovou účasťou v zahraničí sa rozumie na účely tohto zákona majetkový podiel devízového tuzemca na právnickej osobe, ktorá je devízovým cudzozemcom, alebo majetková účasť devízového tuzemca na podnikaní devízového cudzozemca, ak s touto účasťou je spojené právo devízového tuzemca podieľať sa na zisku a jeho povinnosť podieľať sa na strate.

(3) Devízový tuzemec môže prevádzať svoju majetkovú účasť v zahraničí na devízového cudzozemca len s devízovým povolením Štátnej banky česko-slovenskej vydaným po dohode s Federálnym ministerstvom financií a Federálnym ministerstvom zahraničného obchodu.

(4) Vykonávací predpis Federálneho ministerstva financií, Štátnej banky česko-slovenskej a Federálneho ministerstva zahraničného obchodu môže ustanoviť, kedy sa povolenie podľa odsekov 1 a 3 nevyžaduje, a ustanoviť náležitosti takého povolenia. Devízové povolenia podľa odsekov 1 a 3 nahrádyajú devízové povolenia vyžadované podľa § 14 a § 23 ods. 3, prípadne podľa § 10 ods. 2 a § 16 ods. 3.“.

35. V § 35 ods. 1 sa za slová „v česko-slovenskej alebo v“ vkladá slovo „dohodnutej“ a na konci sa dopĺňa veta, ktorá znie: „Tým nie je dotknutý postup devízovej banky podľa osobitného predpisu.[6c])“.

36. § 35 ods. 2 znie:

„(2) Za cudzozemský účet sa považuje takisto:

a) vkladový účet v banke[8a]) v prípade, že sa vlastník účtu stal devízovým cudzozemcom, alebo preto, že ho devízový cudzozemec zdedil,

b) vkladový list vydaný bankou v prípade, že jeho vlastník je devízovým cudzozemcom alebo sa jeho vlastník stal devízovým cudzozemcom alebo ho devízový cudzozemec zdedil.“.

Odkaz č. 8a) znie:

„8a) Zákon č. 21/1992 Zb.“.“.

37. V § 36 ods. 3 sa dopĺňajú druhá a tretia veta, ktoré znejú: Toto povolenie sa nevyžaduje, ak ide o prevod dedičstva alebo výživného (§ 31 a 32). Vykonávací predpis môže ustanoviť ďalšie prípady, kedy sa devízové povolenie nevyžaduje.“.

38. § 38 znie:

„§ 38

(1) Ak devízový orgán zistí, že osoba, u ktorej vykonáva devízovú kontrolu podľa § 37, porušila povinnosti, ktoré sú jej ustanovené týmto zákonom, uloží jej, aby zistené nedostatky v určenej lehote odstránila.

(2) Devízový orgán môže uložiť devízovému tuzemcovi - právnickej osobe, ktorá porušila povinnosti ustanovené jej týmto zákonom, pokutu až do výšky 1 milióna Kčs. Devízový orgán pritom postupuje podľa predpisov o správnom konaní.[8b])

(3) Pokuta uložená podľa odseku 2 je splatná do 30 dní odo dňa doručenia právoplatného rozhodnutia devízového orgánu o uložení pokuty osobe uvedenej v odseku 2. Pokuty sa odvádzajú do štátneho rozpočtu republiky príslušnej podľa sídla alebo bydliska osoby, ktorej sa pokuta uložila.

(4) Devízový orgán môže uložiť pokutu podľa odseku 2 do jedného roka odo dňa zistenia porušenia tohto zákona, najneskôr však do 10 rokov odo dňa, v ktorom sa povinnosť porušila.“.

Odkaz č. 8b) znie:

„8b) Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok).“.

39. V § 41 sa za odsek 1 vkladá nový odsek 2, ktorý znie:

„(2) Orgány colnej správy prijímajú na hraničných priechodoch do úschovy takisto česko-slovenskú menu, na ktorej dovoz sa vyžaduje devízové povolenie, ak osoba cestujúca do tuzemska toto povolenie nemá.“.
Doterajší odsek 2 sa označuje ako odsek 3 a vkladajú sa v ňom za slová „odseku 1“ slová „a 2“.

40. V § 43 písm. f) sa slová „prijíma úver v devízových prostriedkoch od devízového cudzozemca“ nahrádzajú slovami „prijíma peňažný úver od devízového cudzozemca“, v písmene g) sa na konci vypúšťajú slová „a v tuzemsku“ a za písmeno m) sa dopĺňa nové písmeno n), ktoré znie:

„n) neposkytuje súčinnosť devízovému orgánu vykonávajúcemu devízovú kontrolu (§ 37 ods. 3).“.

41. § 44 prvá veta znie: „Devízové priestupky podľa § 43 písm. a) až j) prejednávajú príslušné orgány miestnej správy,[10]) priestupky podľa § 43 písm. k), l), m) orgány colnej správy, a ak ide o devízový priestupok podľa § 43 písm. n), devízové orgány.“.

Odkaz č. 10) znie:

„10) Zákon Českej národnej rady č. 200/1990 Zb. o priestupkoch.
Zákon Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 524/1990 Zb. Zákon Českej národnej rady č. 425/1990 Zb. o okresných úradoch, úprave ich pôsobnosti a niektorých ďalších opatreniach s tým súvisiacich.
Zákon Slovenskej národnej rady č. 472/1990 Zb. o organizácii miestnej štátnej správy.“.

42. V § 44 ods. 2 sa slová „Zboru národnej bezpečnosti“ nahrádzajú slovom „polície“[11a])“.

Odkaz č. 11a) znie:

„11a) Zákon Slovenskej národnej rady č. 204/1991 Zb. o Policajnom zbore Slovenskej republiky.

Zákon Českej národnej rady č. 283/1991 Zb. o Polícii Českej republiky.“.

43. § 45 od. 1 písm. b) znie:

„b) pokutu až do výšky 20 000 Kčs za devízové priestupky uvedené v § 43 písm. b) až n),“.

44. Za § 46 sa zaraďuje nový oddiel 3, ktorý včítane nadpisu znie:

„Oddiel 3

§ 46a
Blokové konanie

Devízový priestupok, ktorý bol spoľahlivo zistený, a ak nestačí dohovorenie osobe, ktorá sa priestupku dopustila, môžu orgány uvedené v § 44 so súhlasom tejto osoby prejednať v blokovom konaní a uložiť blokovú pokutu až do výšky 5 000 Kčs.“.

45. § 48 ods. 1 znie:

„(1) Na rozhodovanie o devízovom povolení podľa tohto zákona sa vzťahujú predpisy o správnom konaní,[8b]) s výnimkou uvedenou v odseku 2.“.

46. § 48 ods. 2 sa vypúšťa a odsek 3 sa označuje ako odsek 2.

47. V § 49 sa za slová „Štátna banka česko-slovenská“ vkladajú slová „po dohode s ministerstvami financií republík“.

48. Za § 49 sa vkladajú nové § 49a a 49b, ktoré znejú:

„§ 49a

(1) Federálne ministerstvo financií po dohode so Štátnou bankou česko-slovenskou a Federálnym ministerstvom zahraničného obchodu upraví vykonávacím predpisom spôsob vyporiadania nárokov z odberných poukazov podniku zahraničného obchodu Tuzex a zo zostatkov účtov v nich vedených.

(2) Nároky podľa odseku 1 možno uplatniť do jedného roka odo dňa účinnosti tohto zákona.

§ 49b

Štátna banka česko-slovenská po dohode s Federálnym ministerstvom financií ustanoví opatrením vyhláseným v Zbierke zákonov postup devízových tuzemcov - právnických osôb v prípade prijatia platby v devízových prostriedkoch v hotovosti v oblasti operatívnej evidencie a výkazníctva.“.

49. § 51 ods. 2 znie:

„(2) Devízové účty devízových tuzemcov - právnických osôb (§ 5 ods. 1 a 2) zriadené podľa doterajších predpisov zostávajú zachované, a to s výnimkou devízových účtov zriadených podľa § 11 ods. 3, do ich vyčerpania. Pre použitie zostatkov na devízových účtoch platí ustanovenie § 11 ods. 6. Devízové účty devízových tuzemcov - právnických osôb zriadené na základe devízového povolenia sa riadia podmienkami ustanovenými v tomto povolení.“.

Čl. II

Pokiaľ sa v devízovom zákone používa pojem „devízový peňažný ústav“, rozumie sa tým naďalej „devízová banka“.

Čl. III

(1) Zrušujú sa:

1. § 17 ods. 2 písm. c), § 18 ods. 1, § 19 ods. 1 písm. i) a § 22 písm. j) zákona č. 42/1980 Zb. o hospodárskych stykoch so zahraničím v znení neskorších predpisov,
2. vyhláška Federálneho ministerstva zahraničného obchodu a Federálneho ministerstva financií č. 8/1981 Zb. o odberných poukazoch PZO Tuzex,

3. vyhláška Federálneho ministerstva financií č. 370/1990 Zb. o oprávnení na predaj tovaru a poskytovanie služieb na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky za devízové prostriedky,
4. vyhláška Federálneho ministerstva financií a Štátnej banky česko-slovenskej č. 583/1990 Zb., ktorou sa vykonáva devízový zákon.

(2) Povolenia na predaj tovaru a poskytovanie služieb za devízové prostriedky na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky vydané podľa zákona č. 42/1980 Zb. o hospodárskych stykoch so zahraničím v znení neskorších predpisov strácajú platnosť dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

Čl. IV

Predsedníctvo Federálneho zhromaždenia sa splnomocňuje, aby v Zbierke zákonov vyhlásilo úplné znenie devízového zákona č. 528/1990 Zb., ako vyplýva zo zmien a doplnení vykonaných týmto zákonom.

Čl. V

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. júlom 1992.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.